

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Het evangelie van vandaag speelt zich af
op een sabbat.

Wij zouden zeggen, op de rustdag van de Heer,
een zondag.

Maar voor Jezus was dat natuurlijk: de sabbat.

Dat woord komt overigens in onze tekst van vandaag niet voor.

Maar er zijn twee aanwijzingen
om te zien dat het wel degelijk een sabbat was.

Allereerst, Jezus is 's ochtends
naar de synagoge geweest.

En dat is typisch iets voor de dag des Heren.

Op sabbat ging je naar de synagoge!

En ten tweede, 's avonds, na zonsondergang,
dat wil zeggen, dan is de sabbatsdag dus voorbij,
worden er ineens allerlei zieken gebracht
naar het huis waar Jezus zich bevindt.

En je zou je dan kunnen afvragen:

Waarom pas 's avonds en niet gewoon overdag!

Wel, omdat het dus sabbat was.

En op sabbat mag je niet onnodig ver reizen of lopen.

Het is leuk om eens te zien,
hoe Jezus zo'n sabbatsdag invulde.

Ze waren dus eerst naar de synagoge geweest.

En direct vanuit de synagoge zijn ze dus meteen
naar het huis van de schoonmoeder van Simon Petrus gegaan.

Wij zouden zeggen: lekker een dagje vrij.

En de schoonmoeder van Simon Petrus
zou zeker lekkere hapjes hebben gemaakt
om de dag gezellig door te brengen.

Maar wat blijkt:

de schoonmoeder van Simon Petrus
heeft ineens een koortsaanval opgelopen
en ligt ziek op bed.

Daar gaat de vreugde van de sabbat,
de dag des Heren.

Maar Jezus laat dat niet gebeuren.
De dag des Heren is voor Hem heilig.
En zo gaat Hij naar de schoonmoeder van Simon Petrus toe,
pakt haar bij de hand
en deed haar opstaan.
En waarachtig, zij werd vrij van koorts
en was zelfs al weer direct in staat
om te bedienen.
Het feest van de sabbat kon gewoon doorgaan.

Wat zullen ze de hele dag genoten hebben
van alle gezelligheid en alle lekkere dingen!
En dan pas 's avonds, als de sabbat is afgelopen,
komen de zieken weer
en degenen die door allerlei kwaad werden geplaagd.
Maar zo zag de sabbat voor Jezus er dus uit.

Wat kunnen wij daarvan leren?
Wel, ik denk dat het belangrijk is
om wekelijks één dag te hebben
om even alles los te kunnen laten.
Vaak worden wij zo in beslag genomen
door allerlei zorgen.
Soms ook verdriet en problemen,
waarvoor we soms ook echt geen oplossing meer zien.
En dat alles kan ons dan zo in beslag nemen
dat we daar helemaal door worden verstikt.

In die zin begrijp ik jongelui eigenlijk best goed,
dat ze in het weekend gaan stappen.
En dan niet zo'n beetje,
maar echt stappen.
U begrijpt wel wat ik bedoel.
Maar toch is dat maar de helft van de oplossing.

Want op de dag des Heren, 's zondags
zijn we niet alleen even los van alles,
maar zijn we ook bij Hem,
die alle problemen kan oplossen.
Ook al begrijpen we daar helemaal niets van
en lijken de problemen ons onoplosbaar!

Ik moet dan altijd denken aan een verhaal
uit het Oude Testament.
Het volk van God was weer eens de fout in gegaan.
En God zendt dan giftige slangen
die de mensen in hun hielen bijten.
Maar dan roepen ze tot Mozes:
'Help ons toch!'
'Bidt God dat Hij die slangen weer wegneemt.'
En God zegt dan tegen Mozes:
'Maak een slang van koper.
Bevestig die boven aan een paal.
En zeg tegen de mensen:
Als je naar boven kijkt,
naar die koperen slang op die paal,
zal Ik je genezen.'
En zo gebeurde het!

Maar hier zie je dus ook:
De mensen moesten even loskomen van hun angst.
Even niet meer kijken naar de wond in hun hiel.
Even afstand nemen van hun kwaal.
En dan omhoog kijken,
zoals God hun had opgedragen.
En te kijken naar die koperen slang
die aan die paal was bevestigd.

Het doet mij bijna denken aan Lourdes,
waar zieke mensen vaak andere zieken ontmoeten,
die nog zieker zijn dan zij zelf.
En dan ineens realiseren zij zich:
Ik ben niet de enige die zo ziek is.

En er zijn zelfs mensen
die nog zieker zijn dan ik.
Alleen dat al kan enige verlichting geven!

Ik was eens tijdens een vakantie in een Oostenrijkse kerk,
echt zo'n barokke kerk.
En dan had je in het midden een groot hoofdaltaar
met een weerszijden een zijaltaar.
En bij het ene zijaltaar was een prachtig mooi, groot kruis,
met Jezus hangend aan dat kruis.
Maar op het andere zijaltaar was een afbeelding,
precies zoals we dat hoorden
in het verhaal van Mozes:
Een paal met daaraan een afbeelding van een koperen slang.
Ik had dat eigenlijk nog nooit zo in een kerk gezien.
Maar dat was heel indrukwekkend.

Zondag is een dag om eens even
niet naar je eigen problemen te kijken.
Maar een dag om daar even los van te zijn.
Om te genieten van de grootheid van God.
En om te weten en te geloven
dat Hij ook al onze problemen kent
en eens zal oplossen.
Of, zoals een negrospiritual zo mooi zegt:
He got the whole world in His Hands.
Hij houdt de hele wereld in Zijn hand.

Ik weet niet zeker of dit helemaal bij mijn preek past,
maar ik wil het toch nog graag met u delen.
Vorige week zondag was het de herdenking van de Holocaust.
79 jaar geleden, volgend jaar dus 80 jaar.
In Amsterdam was een herdenking.
En onze demissionair minister president zei daar heel treffend:
'Ik beloof u, vanaf morgen
zullen we weer open en kritische gesprekken voeren
over de oorlog in Gaza,
ook over Israël en met Israël.

Maar niet vandaag.
Niet op de dag
dat we 6 miljoen slachtoffers van de Holocaust herdenken.'

Ik moest hier toch heel sterk aan denken
bij het maken van mijn preek.
We mogen ons nooit zo vastbijten
in de problematiek van de oorlog in Gaza,
dat we op de dag van de Holocaust Herdenking
zouden vergeten
wat er in de Tweede Wereld Oorlog is gebeurd.
De zondagsrust leert ons om af en toe
afstand te nemen
en ons niet al te zeer vast te bijten
in wat er alleen vandaag de dag gebeurt.
Amen.